

Obraz, který visel pouhý jeden večer

Byl to vlastně svatební dar, který pro novomanžele Julianu a Ivana Martina Jirousovy namaloval výtvarník Křižovnické školy Jan Šafránek. Jeho monumentální rozměry (asi 2 x 7 m) ho předurčily, aby se stal dominantou jeviště a celého sálu restaurace v Bojanovicích, kde se 21. února 1976 konal coby svatební oslava druhý festival undergroundu, kterému se tehdy říkalo druhá kultura podle Jirousovy *Zprávy o třetím českém hudebním obrození*.

Námět obrazu si Honza Šafránek vypůjčil z pozvánky na festival, na níž byla stejně jako na obraze skupina lidí na Karlově mostě. Jen obsazení bylo poněkud odlišné. Zatímco Jirous nechal na pozvánku nafotit hudebníky, kteří v Bojanovicích měli hrát a potom také hráli, Honza Šafránek namaloval hlavní protagonisty českého undergroundu podle vlastního výběru.

Další osud obrazu se odvíjel paralelně s ději, které následovaly. Po skončení festivalu byl společně s aparaturou odvezen ze sálu srolovaný jako koberec do tehdejší zkušebny kapely Plastic People v radlickém ateliéru MUDr. Dany Müllerové. Tam ležel až do 17. března 1976, kdy došlo k masivnímu zatýkání hudebníků a organizátorů nejen bojanovické akce. O tom, co se dělo po tomto datu, vypovídá osud ob-

razu poměrně přesně. Policejně-justiční zvěle vedla k tomu, že po domovní prohlídce, již stále srolovaný obraz překvapivě přečkal, byli Dana a zpěvák Oldřich Janota, který s ní sdílel byt, tak vyděšeni a vystrašení, že ho rozřezali a spálili, alespoň tak to pamětníci líčí. Dnes by se to mohlo jevit jako vrcholně kontroverzní čin, ale ti, kteří druhou polovinu března 1976 zažili, se na to dívají s určitou dávkou shovívavosti vzhledem k atmosféře, která tehdy panovala.

Zdálo by se, že „život obrazu“ tím skončil, ale kupodivu tomu tak není. Na bojanovickém festivalu byly pořizeny stovky fotografií a metry filmu. Ale

patrně pouze Petr Prokeš fotografoval na barvu. Když se blížilo 30. výročí festivalu, Martin Machovec vytvořil z jeho fotografií digitální kopii tak, jako kdyby skládal puzzle. Povedlo se to tak dokonale, že jsem za použití počítačové technologie mohl obraz zvětšit na velikost 1 x 3 metry. Když 11. března 2006 probíhala v restauraci U Žilínů ve Slivenci repríza Bojanovic po třiceti letech, kopie opět vévodila sálu. Honza Šafránek ji svým podpisem autorizoval a v této podobě dnes visí v knihovně Libri prohibiti. Mezitím posloužila jako exponát při semináři *Bojanovice 1976 - festival druhé kultury* v roce 2009 v ÚSTR.

-fsč-

1 Vráta Brabenc, 2 Milan „Mejla“ Hlavsa, 3 František Stárek Čuñas, 4 Míla Hájek, 5 Dana Němcová, 6 Pepa Janíček, 7 Petr Prokeš, 8 Paul Wilson, 9 Jiří Němec „Starej“, 10 Zbyněk Fišer, 11 Jiří „Kába“ Kabeš, 12 Juliana Jirousová, 13 Ivan Martin Jirous – Magor, 14 Pavel Zajíček, 15 Otakar Alfréd Michl, 16 Karel „Charlie“ Soukup, 17 Sváta Karásek, 18 Jarda Kuka, 19 František Maxera, 20 Pepa Pilař, 21 Egon Bondy, 22 Josef „Vaťák“ Vondruška, 23 Zdeněk „Pájka“ Fišer

Foto: archiv autora